

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 5. Vt opera vestra bona sint vitalia, prius viuat anima, deserat peccatum animæ homicidam, illo purgata Deo sua offerat sacrificia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§ 5. *Ve opera vestra bona sine vitalia, prius viuat anima, deserat peccatum anima homicidam, illo purgato Deo sua offerat sacrificia.*

☞

AD hoc valeat hæc vobis doctrina, vt illud execremini, quod tantum vobis officit: quod si locustam abomineris, & bruchum, & eucam, eaque pis exorcismis insectoris, & dum aduersus rubiginem, contumelias ob damnum temporale, quod inferat aruis, frugibus, hortis, fructus tuos coram oculis tuis absumens, quorum spe lætabaris, in utilitatem ac domus tuæ alimentum: quanto potiori in te execrandum tibi est peccatum, quod tanto damnosius tibi animæ tuæ deuastat fructus, quos in vitam æternam sperabas conseruandos. Hinc maximi momenti animæ tuæ essetias de euentum, quod cum probe noueris, opera bona facta in peccato mortali, quantumuis eminentia, licet ad multa multum proficiant, vt prædiximus, non tamen valere ad principale, scilicet vt integrè sint accepta Deo, nec per hæc merearis gloriæ beatitudinem, proinde, dum sese offert occasio illa faciendi, prius peccata tua cõfitearis, vel ex animo præiudicio conscientie dolorem excites in te perfectum seu contritionem peccatorum, à Deo eorum veniam deprecatus, facto proposito cõfiteendi, pro illisque satisfaciendi, vt per hoc sit opus, quod acturus es, Deo pergratum, æternæque gloriæ meritum. Proponis condere testamentum, & in eo quosdam delegare elemosynas, seu de prouentibus tuis hospitalitatis, seu pauperibus abundè prouidere? Estne tibi mens instituire Canoniatum seu Capellam in Dei obsequium, diuiniq; cultus incrementum? Num statuis elocandis puellis orphanis annuus census fundare? Aut redimendis captiuis elemosynas elargiri? O quam præclara hæc omnia, & quantum tibi ex illis poteris lucrari beatitudinem. Si superius aqua in Dei honorem oblatu sitienti, infinita in celo bona mereatur, quid de his operibus emi nentioribus sentiendum?

I. Ad opera bona requiritur status gratia.

Porro enim hoc non sis meritum assecutus, mortifero peccato inquinatus, quando illa exerceas attende, ac stude diligenter, esse in Dei gratia, quantum ex parte tua fieri potest: prædicta sic perficiens, vt Deo sint gratia, cælestisque præmij meritoria. Præbeto au-

res verbas D. Ioannis tibi loquentis: *Videte vos metipfos, ne perdatis, qua operati estis sed vt mercedem plenam accipiatis.* Attende, Mercedem plenam: extra controuersiam est, Deum esse tam iustum, vt nullum sis bonum opus acturus, etiam minimum, pro quo tibi iustam non rependat mercedem. Porro si peccato mortali sordidus hoc egeris, præmio remunerabitur temporalis, siue prosperis rerum euentibus, vt dicemus agentes de diuine Epulone, & hoc non dicimus mercedem plenam: quia quidquid temporale est, deficiens, finitum, & breui censetur periclitum. Merces autem plena merces est beatitudinis, quæ se Deus nobis communicat, omni sua gloria diuitijs, thesaurisque perfruendum. Hæc est illa plena merces, de qua heri. Quam ex corde compateris operario, quem cerneres multo sudore suæ domus electissimum seminare triticum, familiæ suæ totum alimentum: cerdo quoque nosces, eum ex defectu debite diligentie, non nisi quasdam herbas pascendis collecturum animalibus, tempore verò messis nec granum quidem in horrea deportandum. O charissimi, Videte vos metipfos, hortatur D. Ioannes, vestram examine conscientiam ad opera bona faciendum, stricta seruandum ieiunia, elemosynas largiendum liberaliores, Ne perdatis qua operati estis.

Hoc credidit Venerabilis Beda Deum his legis veteris symbolis indicasse: Præcepit Dominus Moysi: Aaron & filios eius applicabis, ponas in ad ostium tabernaculi testimonij. Cunctis lauantibus patrem cum sibi suis aqua, manus Aaron vestimenta suis, id est linea & tunica & c. Filios quoque illius indues tunicis lineis. Deinde præcipit Moysi, Facies labrum ancum cum basi sua ad lauandum: ac missa aqua, lauantur in eo Aaron & filij eius manus suas, & pedes, quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij. Et quando accesserint ad altare, vt offerant in eo Thymiana Domino, ne forte moriantur. Vtrumque Moyses diligenter impleuit, vt refert scriptura. Domine in quem finem tot lauacra? primum cur non sufficit, quo cunctos voluisti lauari? iam mundi omnes ad quid statuis sacrificaturis, de quo lauent pedes ac manus, idque sub pæna capitis? Ne forte moriantur. Vult Deus illis manus esse ac pedes mundos, qui Deo litant sacrificia: quia verò contingere potest, post primum lauatorium, quo mundati fuerunt, iterum eos descendari, vult eos denuo aquis emundari: Venerabile mysterium ait Venerabilis Beda.

1. Ios. 2. 8. Mercedem plenam: extra controuersiam est, Deum esse tam iustum, vt nullum sis bonum opus acturus, etiam minimum, pro quo tibi iustam non rependat mercedem. Porro si peccato mortali sordidus hoc egeris, præmio remunerabitur temporalis, siue prosperis rerum euentibus, vt dicemus agentes de diuine Epulone, & hoc non dicimus mercedem plenam: quia quidquid temporale est, deficiens, finitum, & breui censetur periclitum. Merces autem plena merces est beatitudinis, quæ se Deus nobis communicat, omni sua gloria diuitijs, thesaurisque perfruendum. Hæc est illa plena merces, de qua heri. Quam ex corde compateris operario, quem cerneres multo sudore suæ domus electissimum seminare triticum, familiæ suæ totum alimentum: cerdo quoque nosces, eum ex defectu debite diligentie, non nisi quasdam herbas pascendis collecturum animalibus, tempore verò messis nec granum quidem in horrea deportandum. O charissimi, Videte vos metipfos, hortatur D. Ioannes, vestram examine conscientiam ad opera bona faciendum, stricta seruandum ieiunia, elemosynas largiendum liberaliores, Ne perdatis qua operati estis.

1. Pet. 2. 2. **Sacerdotium** Sanctum ad offerendas spirituales hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum. Verò tales sumus requiritur primum lavatorium, nimirum Papiamus: quia Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. In illo toti & perfecte mundamur, cum à peccato laquamur originali, quòd omnem nostram infecerat, sed aueratur que naturam, & tunica vestimur linea candida, in signum munditiæ, ac puritatis, ad quam nos diuinum hoc reduct lapsum Sacramentum: de quò David in spiritu. *Asperges me hyssopo & mundabor: lauabis me & super muicem dentabor.* An hoc sufficit? Minime. Sed quia Deo nõ est acceptum perfectè sacrificium, quamlibet magnè, nisi manibus pedibusq; mundis offeratur, id est conscientia à peccato mortali libera, decernit, quòd si casu, vel inforti nõ conscientiam peccato commaculatis, priusquam offeratur sacrificium illa uelut labro confessionis, seu contritionis, id est uim lacrimis, sub pena non est, si menitæ, saltem sacrificiorum, que Deo offerunt, omnia quippe erunt mortua: cum enim uita gratia destituta, nullum potes epus uita dignum sperari, id est, quòd sit æterna uita meritorium: hoc spectare uidetur David illis uerbis, quæ us nos sacerdotes uimur in militia sacrificio. *Lauabo inter un. c. n. i. manus meas, & in cinis ablutare tuum Domine.* Vt tibi ò Domine, dignum offeram in altare meo altari sacrificium, oculis Diuina: tuæ maiestatis acceptum ante omnia, *Lauabo inter innocentes manus meas.*

§. 6. **Hoc uelut supremo terriculamento petculis Deum populum suum: Ego uado. Et in historia. Samsonis indicant.**

11 **E**o uado: Terribile terriculamentum: populo quippe israel nullum poterat obuenire damnum grauius, nec acerbius flagellum, quàm quòd Deus ab eis se minatur: discessurum. Meo iudicio ueluit illis Christus in memoriam reuocare te mina: illis olim per prophetam Oseam intentatas. Multa eaque graui per prophetam Deus populo suo prædixerat supplicia, quibus eorum sceleta uisitatet, nisi peccatis

abstinerent: nimirum pestem, famem, captiuitatem, exilia, filiorum necem, anios steriles, locustas, grandinem, bestes &c. Porro hoc signat omnium nouissimum, ac supremum, quo illis ultimè seuerius castigaret, commisso scilicet grauissimo peccato, illo nempe, quòd modo committunt, uolentes Dei filium necare: Sed & u. Osee c. 9. *eis, cum recessero ab eis.* Quando Deus sermonem 12. Ho. 2. exorditur ab *Ua* (monet D. Chrys.) intellige, illum in Gen. & significare grauissimum si ppublicum, damnatumque: de Virg. irreparabile. Modò exorditur ab illo *Ua* quid c. 21. hoc seuerissima in eos plaga deficiet: quoniam illa: *Cum recessero ab eis.* Nec hoc distentur: quo enim tempore quis secum habet Deum, secum etiam remedium & omnium damnorum se gaudet habere reparatorem: ipse quippe est contra mortem uita, contra famem saturitas, contra labores requies, & contra omnia mala omne bonum: ita sibi David perit adibat, si Deus sibi haberet propitium quòd liberrimè conuersari posset inter omnia sinistra & aduersa inimicis, ac inter maxime nocè a uila uelura illæsus; uelut illi tres iuvenes in furnace Babilonica in medio flammæ: in tacti, ut ne cepit, quidem capillus dep. nitet. *Nam est ambulauero in medio urbis a mor. 15. non timebo malo, quoniam tu es cum es.* Hoc quoque Dees populo suo confirmauerat: *Domine in medio tus, non timebis ultra malum.* Sophom. Q. u. tibi damni inferent non in es sceleribus in. c. 3. 15. sanes, licet in unum omnes conspirent, uamq; inauerint, pernicem nisi tecum habeas, eum qui est omne bonum?

Expendit D. Hieron. uerba quædam, quibus Dominus prophetam solatur, cum eum nuntium mittit inter miriades inimicorum: *Noli timere, Ego dedi te in ciuitatem murum, & in columnam ferream, & in murum aneum super agnem, terram, regibus Iuda, Principibus & sacerdotibus, & populo terra: Et bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum nū Dominus.* O quam sortem reddit Dominus uilem hominicionem, cui nec Reges, nec Principes, nec sacerdotes, nec tota mundi potentia preest officere, necere, praualere: *Hi bellabunt aduersum te, & non praualebunt.* Quærit D. Hieron. *Quæ est tanta fortitudinis causa, ut nec Reges, nec Principes, nec sacerdotes aduersus unum proualeant?* Respondit ipse. *Est ratio quam ipse Dominus declarat: Quia ego tecum sum: Domino auxiliante uictus cuncta superabis.* Porro Deo discedente, quæ superest de se, si quòd remedium? At sic Hieronimus Dominum dicens: *Reliqui domum meam, quasi hereditatem meam.* Illic adiungit: *Venite congregamini.*

D. HIER. L. 1. in c. 2. Hierem. Tom. 5. Hierem. c. 1. 18. S. Dominus fuerit nobiscum, omnia tenebunt.

